

Spektakel om Søndagen, naar en Mand kommer ind paa et Apotek, om han skal købe det ene eller det andet. Og vi kunne aldeles ikke skaffe Folkene paa Apotekerne nogen som helst ekstra Frihed paa Helligdage, naar de dog skulle staa der og ekspedere Medicin. Altsaa, Hovedhensigten vil slet ikke naas derigennem. Det er en Forpligtelse for en Apoteker, naar han faar Privilegium, at holde Apoteket aabent Nat og Dag. Han faar til Gengæld visse Rettigheder, nemlig at sælge visse bestemte Varer, som ere fikserede og nævnte, plus andre, som ere Genstand for Frihandel. Naar vi alligevel skulle holde Apoteket aabent — og dertil ere vi pligtige — saa vil Resultatet kun blive det, at der voldes en Gene for Publikum, som er vant til paa Apoteket at kunne faa Ting, som ogsaa kunne faas hos Materialister og andre Steder; men som de om Søndagen ikke kunne faa der. Ingen har nogen Fornøjelse af et saadant Forbud, som der her er Tale om. Apotekerne skulle holdes aabne, Personalet skal være der, Apotekerne skulle være forsynede med de samme Ting. Og Publikum vil jo i Virkeligheden faa disse Ting alligevel. Publikum gaar blot til Lægen og siger: Giv mig en Recept en Gang for alle, og saa snart de faa en saadan Recept, saa skulle Apotekerne ekspedere dem. Saa maa man hellere gaa den Vej, man er gaaet andetsteds, hvor man er bange for denne Ulempe: man har sat Taksten op om Søndagen. Det er noget ganske andet; naar det koster mere at købe disse Ting om Søndagen, bliver Publikum nok borte. Det er det eneste probate Middel. Men det er naturligvis ikke Forslagsstillernes Hensigt. Jeg tror, som den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa, at der vil være Grund til at se lidt nærmere paa dette og forskellige andre Punkter i Lovforslaget.

Et andet Punkt, nemlig angaaende Rengøring i Fabrikker, har den ærede Indenrigsminister jo talt om, og jeg skal ikke opholde mig videre derved. — Derimod er der et Punkt i § 8, som jeg gerne vilde henlede Opmærksomheden paa. Der staar der: „Før Kl. 4 maa der paa Folkekirkens Helligdage ikke afholdes offentlige Forlystelser eller overhovedet støjende Øvelser eller Foretagender, derunder indbefattet Væddeløb og Klappagt. Dog skulle Idrætsøvelser og Øvelser, der tilsigte Uddannelse til Fædrelandets Forsvar, være undtagne fra dette Forbud, naar ikke Guds-tjenesten derved forstyrres.“ Nu ved jeg ikke, om Væddeløb ikke falder ind under

Idrætsøvelser, det gøre de ganske sikkert. Der er maaske tænkt paa Hestevæddeløbene om Sommeren. De kunne meget godt afholdes efter Kl. 4. Men Skøjtevæddeløbene om Vinteren, som jo afholdes tit, og som ere en meget sund og fornøjelig Idræt, kan man ikke afholde efter Kl. 4, for saa er det for mørkt. Om de kunne komme ind under Idrætsøvelser, ved jeg ikke, men det vil jo være en ret uheldig Ting at overtræde denne Lov; man kan i § 14 se, hvad man lider derved. Der staar nemlig: „Overtrædelse af de i denne Lov indeholdte Forskrifter straffes med Bøder fra 5 til 200 Kr. Ved gentagen Overtrædelse kan Retten til at holde offentlig Beværtning fradømmes vedkommende.“ Altsaa, selv om man ikke i Forvejen har Ret til at holde offentlig Beværtning, bliver man straffet ved, at man tager denne Ret fra en. Det synes jeg er en haard Behandling at byde Folk. Paa det Punkt var det maaske ogsaa rigtigt at se Lovforslaget nøjere efter. — Der staar i § 16 noget om, at man maa køre Varer omkring til Kunder og Udsalgssteder i „lette“ Vogne til enhver Tid. Hvad er lette Vogne? Mælkeudsalgsvognene her i Kjøbenhavn have udviklet sig til at være efter almindelige Begreber ret tunge Vogne.

Jeg har faaet det Indtryk af den ærede Ordførers Bemærkninger, at han overhovedet har Øjet aabent for, at der paa adskillige Punkter bør tages visse Hensyn. Jeg skal slet ikke komme tilbage til det Punkt, der er omtalt fra forskellige Sider, om Barberernes Ret til at holde aabent til Kl. 12. Jeg tror, at det vil være et ganske uberettiget og uheldigt Indgreb at tvinge dem til at lukke Kl. 10. Hertil skal jeg indskrænke mig.

Ordføreren for Forslagsstillerne (Knop): Jeg maa sige, at jeg kun har Grund til at være tilfreds med at høre, at den ærede Minister med Hensyn til det Lovforslag, vi her diskutere, med Velvillie vil medvirke til, at det kan blive ophøjet til Lov. At der fra forskellige Sider er blevet øvet nogen Kritik over for Lovforslaget, er slet ikke andet end, hvad jeg havde forudset. Derfor sagde jeg ogsaa straks ved Begyndelsen, at jeg betragter det ikke som absolut fuldkomment, men mest som et Grundlag for videre Forhandling. Forslagsstillerne have ikke fremstillet det, som om de her havde fundet de vises Sten. Ingenlunde. Vi ville fremdeles være villige til paa alle Punkter at faa det mest mulige ud af det her